No. 3154 Woensdag 1 Mei 1940. 57ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Hemelvaart

In sobere eenvoud vermeldt het Evangelie van St. Marcus de gebeurtenis zelve. „De Heer Jezus, na tot hen gesproken te hebben, steeg op ten Hemel, en heeft plaats genomen aan de rechterhand Gods." Ziedaar alles.

Den Evangelist — die voor bekeerden uit het heidendom schreef en daarom vooral bewijzen bijbrengt van Christus' Godheid, — was het blijkbaar genoeg, aan te tonen dat de voorzegging vervuld werd, door Daniel en Christus zelven gedaan. De Zoon des Mensen was „opgegaan" en zetelde als Koning „aan de rechterhand" des Vaders.

Het Epistel van Hemelvaartsdag, genomen uit de „Handelingen der Apostelen" is een weinig uitvoeriger. Wij lezen daar b.v. Jezus' afscheidswoorden en vernemen voorts enige bijzonderheden. Dat Hij „zegenend" opsteeg: dat „ene wolk" Hem aan der Apostelen ogen onttrok; dat dezen bleven staren ten hemel, totdat Engelen hen kwamen wijzen op Zijn toekomstige wederkeer.

„Met opgeheven handen" in een gebaar van zegening steeg Jezus op.

Volgens ene legende zouden de indrukken van Zijne laatste voetstappen op aarde nimmer meer zijn verdwenen. Op voorstellingen van de Hemelvaart ziet men dan ook die sporen dikwijls afgebeeld.

Doch dat is ene legende, niet meer.

Groter bemoediging en troost geeft ons het feit dier zegening. Want met de ogen des geloofs zien wij dat gebaar als verbreed, en door alle tijden vereeuwigd. Over onze hoofden blijft Zijn Zegen gaan, Zijne Handen blijven ons wenken...... Onze ogen en harten wil Hij steeds trekken naar Boven, waar onze bestemming ligt, [illegible] zullen.

De Hemelvaartsdag moet ook de gedachte bijbrengen aan het doel van 's Heren opgang.

Zeker, het was een triomftocht den Verlosser bereid. Zijne Mensheid werd er beloond en verheerlijkt. De uitgestotene van deze aarde werd met Koningseer ontvangen in de Hemel; de veroordeelde werd tot Rechter aangesteld. Het was een ingaan ter eeuwige glorie en rust, na mateloos lijden en vernedering.

Maar het was tegelijk om der mensen wille en Heil.

Gelijk de liefde voor ons Hem eens van de Hemel had doen nederdalen, zo deed ook de liefde voor ons Hem naar de Hemel weerkeren.

Hij heeft, bij Zijne Hemelvaart, de poorten geopend, die eeuwenlang, voor de besten zelfs, gesloten waren geweest. Hij ging plaatsen bereiden voor ons: zijne trouwen dienaars moesten kunnen komen waar Hij zelf is.

Eersteling der ontslapenen is Hij, en eersteling der ten-Hemel-varenden. **De Goddelijke Arend, die, naar het beeld der Schrift, boven zijne jongen zich verheft, en met vleugelslag hen wenkt om te volgen zijne vaart daarboven.**

Van Zijne liefde voor ons getuigt verder **de plaats, die Hij bekleedt in de Hemelen; aan 's Vaders Rechterhand.**

In zijne heerlijkheid vergeet de hoog-verheven Koningszoon de broeders niet, onder welke hij eens woonde...... Hij kent ook de zwakheid hunner natuur. En omdat die zwakheid de plaats zou kunnen doen verspelen, welke bereid is, daarom heeft Hij Zijne plaats naast den Vader.

Als Voorspreker, Bemiddelaar, bepleit Hij bij Dezen aldoor onze zaak...

Daarom ook behield Hij, in de glorie, Zijne wondetekenen; de sporen van het eens voor ons vergoten Bloed, dat, zo wij gezondigd hebben, om ontferming roepen blijft.

Afdalend van de Olijfberg, keerden de Apostelen naar Jeruzalem terug. Zij moesten naar Jezus' vermaan de stad niet verlaten, maar afwachten den „beloofde des Vaders", den H. Geest. Wij lezen dan ook, dat zij „zich afzonderden" in de Opperzaal, en „volhardden in gebed, met Maria, de Moeder van Jezus."

Hemelvaart — Pinksteren. Slechts een tiental dagen scheidt deze feesten van elkander. Reeds begon de voorbereiding tot de „komst van de H. Geest."

Voor deze Pinksternovene kon wel geen betere aanbeveling geschreven worden, dan die vermelding van het voorbeeld der Apostelen: „Zij volhardden in gebed, met Maria, de Moeder van Jezus."

A. J. P.

„Zoveel de middelen gedogen"

In het grote en belangrijke onderwijsdebat, wat Donderdagavond in onze Statenzaal gevoerd werd, is door de Inspecteur van onderwijs een principiële kwestie aangesneden, n.l. over de verklaring van de tekst van onze Staatsregeling in zake het onderwijs.

Art. 159 luidt:

Zoveel de middelen gedogen, zorgt de Gouverneur, dat het lager onderwijs ter verkrijging der allereerste kundigheden onder het bereik brenge, ook der onvermogenden.

Hij doet dit door bekostiging op de voet van gelijkheid van het bijzonder en het openbaar onderwijs.

Volgens het Amigoe-verslag legde de Inspecteur hier bijzondere nadruk op de zin „zoveel de middelen gedogen" en zeide dan verder:

> [illegible] wordt dit onderwijs kosteloos gegeven en daarom is het Bestuur genoeg vrijgevig.
>
> Het MULO onderwijs moet betaald worden en het is niet waar, zoals geinsinueerd is, dat op Aruba zoveel kinderen voor niets de MULO aldaar bezoeken. Zeker, het Bestuur streeft naar gelijkstelling; maar gelijkstelling is als een weegschaal; zo veel als aan de ene kant gegeven wordt, wordt ook op de andere kant gelegd. Dit toegepast op Bijzonder Onderwijs en Openbaar Onderwijs zou betekenen, dat ht Bijzonder Onderwijs evenveel moet tekomen als het Openbaar Onderwijs.
>
> Maar dit is op Curaçao niet zo en ook niet vergelijkbaar, want tegenover de grote scholen van het Bijzonder Onderwijs vooral op de buitendistricten, staan geen scholen van het Openbaar Onderwijs.

Wij menen hier een andere wetsverklaring te mogen volgen, waarbij we teruggaan naar de wetgevende vergaderingen in eerste en tweede kamer van de jaren 1919 — 1920 waar de financiële gelijkstelling in onze West behandeld werd.

Men zat toen nog met het oude regeringsreglement, wat niet zoveel verschilde van het huidige artikel onzer staatsregeling en luidde:

„Zoveel de middelen gedogen, zorgt de Gouverneur, dat het lager onderwijs ter verkrijging der allereerste kundigheden onder het bereik brengt van de onvermogenden.

Zij doet dat door ondersteuning van bijzondere of oprichting van openbare scholen."

In de Handelingen der Tweede Kamer lezen we, dat de Heer van Vuuren bij de koloniale begroting wees op de zeer moeilijke geldelijke toestand van het bijzonder onderwijs in Suriname.

Minister de Graaff verklaarde in het algemeen de inzichten van zijn ambtsvoorganger Odenburg te delen in zake het onderwijsvraagstuk (ibid. blz. 1105) en zoals Van Vuuren schreef (Politiek overzicht De Katholiek 1920 Dl. I. blz. 310) de gelijkstelling van bijzonder onderwijs in onze koloniën als corrolarium van die in het moederland beschouwde, wil de zaak ernstig bezien.

De moeilijkheid zat hem voor Suriname en Curaçao in het regeringsreglement, de grondwet der Koloniën, waarvan het betrekkelijk artikel luidde, zoals boven weergegeven.

„Ondersteuning" is subsidie en geen volledige bekostiging. De minister achtte het het voorzichtigst eerst een reglementswijziging tot stand te brengen. Terwijl nu in Suriname en Curaçao er niet veel neiging scheen te bestaan die ganse bekostiging te doen dragen door de openbare kas, zette de minister van Koloniën spoed achter de wijziging. (Van Vuuren t.a.p. [illegible] 310).

Reeds 5 Februari 1920 diende hij een voorstel in om het tweede lid aldus te wijzigen: „Zij doet dit door bekostiging op de voet van gelijkheid van het bijzonder en openbaar onderwijs.." (Handelingen Tweede Kamer 1919 — 1920 Bijl. No. 373).

Het had wel alleen betrekking op scholen voor onvermogenden, doch ook alleen voor deze kon men uit de oude redactie moeilijkheden maken tegen de gelijkstelling.

Sterk typerend, zo schrijft Dr. C. Hentzen hierbij in het Jaarboek voor Onderwijs en opvoeding 1925, waaraan we deze gegevens ontlenen, hoe de gelijkstellingsgedachte had doorgewerkt, is wel het feit, dat noch in de Tweede Kamer, noch in de Eerste Kamer, noch bij gelegenheid tot schriftelijke, noch bij die tot de mondelinge behandeling een enkele opmerking gemaakt werd.

Zonder beraadslaging dus en zonder hoofdelijke stemming werd het in beide Kamers aangenomen: op 18 Maart 1920 in de Tweede, op 25 Maart 1920 in de Eerste Kamer.

De Koloniale regering kon nu deze gelijkstelling gaan uitvoeren in West Indië.

Tot zover Dr. C. Hentzen in [illegible] geschiedenis van de gelijk[illegible]

Of dus Dr. Go[illegible]'s opvatting de juiste is?

EERSTE SUPPLETOIRE BEGROTING 1940

Even over acht werd de vergadering door de voorzitter geopend en bleken de volgende statenleden afwezig te zijn: de Heren Bichon, Kroon, Maal en Martijn.

Men begon weder met de Algemene Beschouwingen, waarbij de heer Arends het eerst aan het woord kwam. Hij schilderde de noodtoestand van de watervoorziening op Aruba en voorspelde dat binnen korte tijd niet voldoende water meer aanwezig zou zijn. Zijn vraag was of het Bestuur op de hoogte was en welke maatregelen het dacht te nemen.

Het Bestuur antwoordde bij monde van de heer Franke, dat zij sinds enige dagen op de hoogte was en maatregelen nemen zou, welke nu in studie waren. Het woord: studie werd nog even van beide zijden onder de loupe genomen, waarna het Bestuur toezegde vlug te studeren en het lid Arends in ieder geval hulp wenste.

De heer Da Costa Gomez verklaarde, dat het met het onderwijs lang nog niet in de haak was. Hij erkende de moeilijke tijden, doch op onderwijs moet men niet bezuinigen. Een vitaal belang. De gestadige groei van de bevolking eist uitbreiding van schoollokalen. De oude noodlokalen zullen spoedig toch ook vervallen. Waar is bewaarschoolonderwijs en middelbaar onderwijs. De kinderen kunnen met een reisvergoeding in Nederland gaan studeren, doch met het toegestane geld komen ze slechts tot aan de deur van de school.

Hij legde namens de katholieke fractie de verklaring af, dat deze zich niet verenigen kon met het gebruik van noodlokalen en het stopzetten van nieuwbouw en het Bestuur moest deze gelden desnoods op de begroting zien te vinden.

De heer Goslinga vond het een heel gewichtige verklaring van de R.K. fractie. Hij kon er echter niets van zeggen, doch zou de boodschap aan het Bestuur overbrengen.

Over de noodlokalen is heel veel te doen, vooral door degenen, die ze niet gezien hebben, terwijl die noodlokalen [illegible] soms een heel lieflijke indruk maken. Men moet het niet zo erg voorstellen. Het schoolbestuur weet soms zelf niet, wat ze wil met de scholenbouw. De „beruchte" stallen van Pietermaai zijn inderdaad jaren geleden stallen van muilezels geweest. Wanneer men de geschiedenis echter kent, is het niet zo indroevig. De stallen werden bij de koop van een villa verkregen en ingericht tot lokalen voor lichamelijke ontwikkeling. [illegible] zelf om die stallen voor lokalen te kunnen gebruiken.

Hij ging met de directeur van O.W. kijken en alhoewel ze het heel niet fraai vonden, stemden ze toch toe. Het Bestuur zal nu nog een mooie speelplaats maken en een beetje gaan verfraaien. (Waarschijnlijk wordt dit ook een liefelijk oord).

Wat de krotten betreft, ach, het loopt nogal los. Soms zijn er uit krotten professoren voortgekomen.

Het is makkelijk te zeggen, het onderwijs moet buiten iedere bezuiniging blijven, maar dat is niet zo licht te verwezenlijken. After all is het onderwijs er nog goed afgekomen.

Wat die krotten aangaat, zeide de geachte gemachtigde nog, dat eigenlijk de onderwijzer zo'n gevalletje geheel verlichten kan door zijn spirit. Hij vertelde zelfs, dat er ook in de leerlingen wel bekwaamheid zat, omdat ze makkelijker uit het papiamento hollands leren als een Brabander papiamens.

De heer Goslinga prees nog de tweede kijk van da Costa Gomez en gaf de moeilijkheden aan voor het Middelbaar Onderwijs.

Moet het neutraal zijn of katholiek; coeducatie of niet. Gezien de tegenstellingen, moeilijk te bereiken. De kinderen die niet in aanmerking komen voor een studiebeurs, kunnen een reisvergoeding krijgen voor heen en terug. Dus het Bestuur brengt die kinderen voor de schooldeur en laat ze dan los; de ouders moeten ze naar binnen brengen. Van het bewaarschoolonderwijs zag het Bestuur af in gemeen overleg met de Staten.

De leerplichtverordening zal spoedig komen, doch met enige beperkingen.

Tijdens het vuur van zijn pleidooi verwisselde de heer Goslinga de heer Sprockel met de heer da Costa Gomez. Daarop merkzaam gemaakt, verontschuldigde hij zich met te zeggen, dat het voorzitterschap van de R.K. fractie hem in de war had gebracht met het voorzitterschap van de Staten.

De heer Da Costa Gomez vond dat 't tot de deur brengen van die kinderen heel prachtig was, maar hij zou het nog beter vinden, als men ze in de deur van het M.O. bracht. Over de lieflijke noodlokalen gesproken, wees hij op de variëteit van noodlokalen. Nogmaals wees hij op de noodzakelijkheid van de verbetering van het onderwijs en zeide, dat men daar de grootste offers voor moest brengen. Overigens had hij toch bewondering voor de heer Goslinga.

De heer Goslinga was niet tevreden met het in de deur brengen van de M.O.-kinderen, het Bestuur kon ze niet verder brengen, dan tot de deur. Het waren geen beursen; deze worden alleen gegeven bij K.B. Op de scholen in de koenoekoe kan het onderwijs zeker verbeterd worden, maar op een dikwijls andere wijze, als men denkt.

De heer Goslinga voelt veel voor gymnastiek, tekenen, zingen en allerlei vaardigheid. Ook het bouwen van noodlokalen is niet altijd aesthetisch. Tot slot dankt hij de heer da Costa Gomez voor zijn goede woorden en voor de riem, welke deze daarmede onder zijn hart gestoken had. Dat deed hem heel goed zo midden in de branding.

Hiermede waren de Algemene Beschouwingen afgelopen en begon de behandeling der Artikelen.

Bij de artikelsgewijze behandeling op het onderwijs kwam ook de kwestie van de R.K. MULO school voor meisjes op Aruba ter sprake. De gemachtigde van het Bestuur deelde mede, dat de MULO van de zusters vermoedelijk [illegible] zou en hij had voorgesteld, om dan in Oranjestad de B-school om te zetten in een A-school.

De Congregatie van de zusters was daar aanvankelijk niet tegen, maar wel het R.K. Schoolbestuur en toen heeft het Bestuur voorgesteld, om de zaak 1 jaar te laten rusten en dan pas te beslissen, wat voor type van school Oranjestad zou krijgen.

Maar hierbij was geen sprake van onwelwillendheid van de kant van het Bestuur. Met de 4 localen was men op Aruba zeer tevreden en de daarbij in gebruik genomen noodlocalen dienen voor de noodtoestand, maar zullen later, als de omstandigheden anders zijn, omgezet worden in prachtige lokalen.

De Heer Sprockel sprak over de oneerlijke concurrentie op Aruba bij het MULO onderwijs. In 1938 is het Openbare Onderwijs de MULO-school geopend en daardoor komen vele R.K. ouders in de verleiding, om hun kinderen naar de openbare MULO school te zenden, bij gebrek aan een R.K. MULO voor meisjes. Bovendien kunnen alle Arubianen, die niet van het Bijzonder onderwijs gediend zijn en onvermogend bij de openbare school voor MULO gratis dat onderwijs genieten. In aanmerking nemend, dat de B school in A school zal worden omgezet, komen zodoende ook de ouders van die kinderen in de verleiding hun kinderen naar de openbare MULO school te zenden.

Daarom vraagt spreker, om zo spoedig mogelijk de nieuwe R.K. MULO school voor meisjes op te richten en daarnaast de B school te laten bestaan.

Op deze moeilijkheden van den Heer Sprockel antwoordde de Heer Goslinga, dat men niet spreken moet van oneerlijke concurrentie; want van de meisjes die de openbare MULO school bezoeken, hebben er nog geen 23% vrijstelling gehad. En voor deze kinderen kon men niet anders handelen, want men kan toch niet vergen, dat voor 40 onvermogende leerlingen bij het openbaar een aparte A school wordt opgericht! — (En het openbare snertschooltje op Bonaire dan voor 20 leerlingen? Red. Am.) —

Dat de R.K. ouders in de verleiding zouden komen om wegens dat motief hun kinderen naar de openbare school te zenden, vond de Heer Goslinga gebrek aan overtuiging.

In ieder geval heeft bij het Bestuur nooit voorgezeten om de katholieke scholen achter te stellen. Als men gevallen kent van oneerlijke concurrentie, laat men die dan zo gauw mogelijk rapporteren, dan zal de Inspectie van Onderwijs hier met kracht tegen op komen.

Het enige geval van oneerlijke concurrentie dat het Bestuur bekend is, heeft zich voorgedaan bij het niet afgeven van vaccinatiebewijzen.

De Heer Sprockel repliceerde hierop, dat maar weinig mensen immuun zijn tegen verleiding, in aanmerking genomen de zwakheid van den mens.

Met klem kwam de Heer Arends er tegen op, dat de B school in A school wordt omgezet op Aruba. In 1940 waren de zusters bereid om de MULO school te nemen met de B school samen en trouwens de bevolking van Oranjestad staat op een peil, dat A onderwijs een stap achteruit in hun ontwikkeling is.

Maar is het publiek van de Playa Aruba nu zo veel hoger in ontwikkeling als de Noord, dat er vlak bij ligt? vroeg de Heer Goslinga. Trouwens zou de bevolking wel gemerkt hebben, dat ze A onderwijs kregen in plaats van B onderwijs, als ze er niet opmerkzaam werden gemaakt? Hevig verontwaardigd was de Heer Goslinga tevens, dat vertrouwelijke besprekingen tussen hem en schoolbestuur indiscreet in de pers werd gepubliceerd. De Heer Arends repliceerde dat men de vissersbevolking van Oranjestad niet te laag moet aanslaan. De tegenwerkzaam bij de industrieën, spreken Engels en willen geen A school maar een B school.

De Heer Goslinga maakte tevens hierbij nog de opmerking dat voor de ontwikkeling van de kinderen, vooral van de meisjes veel meer moet gedaan worden aan zingen, handwerken en praktische vakken, die ze in hun later leven nodig hebben. — (Volkomen juist. Red. Am.) —

Bij art. 26 over de schoolvoeding vraagt de Heer Rustige om inzage van het rapport van Dr. Winkel over de schoolvoeding. De Heer Franke had op zich geen bezwaar, maar dat rapport maakt een onderdeel uit van het geheel en men kan dat rapport zelf niet als een geheel beschouwen.

Vreemd vond de Heer Desertine het, dat de Staten niet ingelicht mogen worden over de medische rapporten. De Heer Franke vond dit een kritiek, die niet te pas kwam; verschaffing van inlichtingen aan de Staten is geheel overgelaten aan den Gouverneur.

Bij art. 31 over de werkkampen, sprak de Heer Desertine over de regeringskinderen. Zoals de zaak nu staat, kan de rechter feitelijk daarmee niets aanvangen. Dat de strafrechter een minderjarige kan veroordelen, is pas op 18 jarige leeftijd en is de delinquent 16 jaar, dan kan hij reeds zo behandeld worden. Maar dit brengt een grote verantwoordelijkheid mede voor den rechter, want zo'n kind komt in contact met medeveroordeelden. Vandaar is hiervan het gevolg, dat zo'n veroordeeld kind teruggegeven wordt aan zijn ouders, of ook kon de rechter een berisping uitdelen „een vaderlijke vermaning" zoals de Wet luidt. Maar dit helpt meestal niets. Nauwelijks hebben de ouders met zo'n veroordeeld kind het gerechtsgebouw verlaten, of de ouders geven groot gelijk aan hun kind. „Laat die oude Heer maar praten". Daarom moeten die kinderen opgenomen worden in een behoorlijk huis; daarom wacht er geen dag, geen week mee, er is periculum in mora.

De Procureur Generaal was het roerend eens met den Heer Desertine en deelde mede, dat zeer binnenkort het ontwerp op het verbeteringsgesticht zal worden ingediend.

Bij art. 56 om n.l. de vacatiegelden te schrappen voor de leden van de bioscoopcommissie, diende de Heer de Jongh een amendement in, om deze gelden weer op de Begroting te brengen, vooral omdat aan de huurcommissie f 5 per keer gegeven werd.

Geef hun dus zoveel, dat ze de onkosten kunnen dekken.

De Heer Franke antwoordde, dat alle andere commissies ook pro Deo hun werk moeten verrichten, maar de huurcommissie heeft het zó druk, dat men die verplichting niet kan opleggen zonder beloning.

De Heer Rustige zag liever, dat er alleen geestelijken en particulieren zouden zitten in de Bioscoopcommissie en geen ambtenaren en wat de vergoeding betreft: deze zou moeten betaald worden niet uit 's Lands kas, maar door de bioscoopexploitanten zelf.

Ten slotte werd dit amendement de Jongh met algemene stemmen aangenomen.

Bij artikel 56 bis was het amendement van de heer Rustige aan de beurt, welke de kosten van de schutterij terug wilde brengen van f 600.000.— tot f 200.000.—

Dit lid verklaarde dat hij hiermede een moeilijke taak op zich genomen had door iets te zeggen over de defensie. Allereerst wilde hij uitdrukkelijk voorop zetten, dat hij zich gaarne met alle defensieplannen had willen verenigen, want hij is voor de defensie. Alleen de manier, waarop de defensie geregeld wordt, heeft hem aanleiding gegeven bezwaren te maken. Zijn theoretisch bezwaar is, dat de interpretatie is. Er is geen sprake van ruim genomen dienstplicht. Juister was geweest de schutterplicht in te voeren volgens voorbeeld van Suriname. Op de 2e geheime vergadering heeft het Bestuur hem niet kunnen overtuigen van de noodzakelijkheid van de schutterij. Hij wil ook de sterkte van de verdediging vooral zoeken in de mechanisatie. Een leger van volwaardige militairen stampt men niet zo maar uit de grond. Vele jaren van training zijn daarvoor nodig.

Ook wenste hij ingelicht te worden over de acuutheid van het oorlogsgevaar. Vervolgens vroeg hij, of het Bestuur in Nederland mannen gevraagd had, bijv. hulp-politie voor de verdediging van Curaçao. Hij vroeg zich eveneens af of het Curaçaose volk rijp was voor de dienstplicht. Zijn antwoord luidde ontkennend, waarbij hij noch het Bestuur noch het volk de schuld gaf. Het Curaçaose volk is nog een jong volk, moet nog groeien. Er zullen jongelingen zijn, geschikt voor militair, doch niet de jongelingschap in

zijn geheel.

De hr. Franke verzocht de mening over de schutterij op te schorten tot de behandeling van het wetsontwerp. Het ging hier alleen maar om de gelden toe te staan, niet om de besteding ervan. Op uitdrukkelijk verzoek van de Gouverneur zullen er geen technische bijzonderheden behandeld worden.

Eén ding is zeker, we moeten paraat zijn. De heer Rustige vond het antwoord teleurstellend. Omzeiling der vragen.

De heer Franke zegt, dat hij niet duidelijk schijnt geweest te zijn. Hij wil nogmaals verklaren, dat deze materie door het Bestuur niet in het openbaar behandeld wil worden. Hij heeft inderdaad een rechtstreeks antwoord ontweken.

De heer Da Costa Gomez valt het Bestuur bij en geeft als zijn mening te kennen, dat de schutterij goed is voor het Curaçaose volk. Trouwens in 1805 heeft de Curaçaose schutterij Curaçao voor Nederland gered.

De heer Rustige dankt nu weer de heer da Costa Gomez voor zijn woorden, welke hij misschien nu ook als voorzitter van de R.K. fractie heeft gesproken. Hij verklaart nogmaals, dat hij voor defensie is, doch het niet [illegible] is met de manier, waarop dit gezijn, trekt [illegible] Bestuur terwille te

Bij **art. 75** begint Dr. [illegible] in. de ellendige telefoontoestand op Aruba. Hij verzoekt om automatisering en protesteert tegen het plaatsen van de oude Curaçaose toestellen op Aruba.

In antwoord hierop hield de heer Willemse een kabelrede, welke nogal lang uitviel, zoals kabels nu eenmaal zijn. Het kwam echter hierop neer, dat de telefoonverbetering in orde zou komen, zodra het kabelsime uitgebreid was. Wat die oude toestellen van Curaçao aangaat, wel die waren niet zo oud, gezien het onbekende spreekwoord, oud is nog niet altijd oud.

Het amendement van de heer da Costa Gomez, afvoering van de mechanisering van de ontvangst op alle eilanden, wordt nu behandeld. Dit geld wil hij besteed hebben voor vitale belangen.

De heer Capriles acht de mechanisering wel van groot belang. De heer Arends stelt de heer Willemse een vraag, welke deze aangrijpt om een overvloed van technische bijzonderheden los te laten, allemaal in verband met contact zoeken, waardoor heel veel contact lossloeg.

De heer v.d. Laan verklaarde hierna uitdrukkelijk, dat om de veiligheid van de Staat mechanisering nodig was. Een zodanige verbinding is absoluut nodig. Gebeurt het niet, dan zullen bij noodtoestanden de kosten veel en veel hoger worden.

De heer Da Costa Gomez wil nog niet toegeven. Wil dit geld besteden voor *vitaler belangen. Hierop spreekt* ook de heer Franke om met nadruk mechanisering te verlangen.

Het amendement komt in stemming en wordt verworpen met zeven tegen vier stemmen.

Bij arikel 92 bis stelt de heer Plantz voor de bijdrage voor het vliegveld te Paramaribo te laten vervallen. Zijn grootste bezwaar ziet hij in het zich binden voor bijna dertig jaar, terwijl niemand weet, hoe de toekomst zich zal ontwikkelen en of de heerschappij op Curaçao zal blijven.

De heer Franke geeft een heel exposé over de K.L.M., over haar groeikracht en vooral ook als een toekomstige welvaartsbron op Curaçao, onafhankelijk van de olie. Met cijfers wordt een en ander aangetoond. Ook de concurrentie van andere maatschappijen dwingt om het nu te doen en niet te wachten tot later, als misschien de kansen verkeken zijn.

De Heer Plantz is niet te overtuigen, ziet de voordelen niet zo in. Voor hem geen welvaartsbron. De subsidie is veel groter, dan ooit de te brengen welvaart wezen zal. En hij vreest, dat met de olie ook de vliegtuigverbinding zal verbroken worden.

De heer Franke spoort opnieuw aan de belangen van Curaçao toch goed in te zien. Neem de risico, u kunt ook dankbaarheid oogsten. De oliebronnen blijven toch in Zuid-Amerika, ook als Curaçao de fabrieken niet meer heeft.

Het grote bezwaar van de meeste leden blijft echter de verbintenis voor zoveel jaren.

Het amendement komt in stemming en wordt aangenomen met 7 voor en

Bij artikel **124** klaagt de heer Arends over de benadeling van Aruba bij de wegenaanleg. Hij wil van het Curaçaose bedrag iets n.l. *f* 30.000 afpingelen voor Aruba. Na wat heen en weer gepraat, blijkt, dat de administrateur van financiën nog een bedragje gevonden heeft, wat hij daarvoor beschikbaar wil stellen, als de urgentie te zijner tijd zal worden aangetoond.

De heer de Jongh vraagt nu inlichtingen over de stedebouwkundige, de heer Bakker. Hierop vertelt de heer Groote de hele geschiedenis. Hoe hij bij zijn benoeming een brief kreeg van de minister om het uitbreidingsplan van Curaçao in handen te geven van een technisch bureau. Dit vond hij niet juist en verzocht de gouverneur om drie mannen, om de verschillende nodige functies te verrichten. Dit lukte niet, omdat de aanbieding niet zo gunstig was. Na overleg met bekwame lieden besloot hij tijdelijk één architect aan te werven, die in stadsuitbreiding had gewerkt. Na veel zoeken vond men eindelijk iemand, die echter door de mobilisatie niet kon komen. Met zijn zwager had hij gedurig over deze zaak gecorrespondeerd, zonder dat bij een van beiden het idee opkwam, dat die post door deze kon bezet worden.

De heer Bakker immers had een heel goede positie. Door de oorlog echter werden bijna alle opdrachten teruggenomen. De heer Bakker schreef toen tot verwondering van de heer Groote, of hij niet die post kon bekomen. De hr. Groote wist, dat zijn zwager een prima kracht was, zeer ijverig en bovendien met een bijna 11-jarige praktijk bij huizenbouw, dus daardoor op de hoogte met stedelijke uitbreidingen. Hij vond zijn familierelaties een groot bezwaar en stapte naar de gouverneur, die dit bezwaar echter niet deelde, wanneer hij verklaren kon, dat zijn zwager zich gewillig onder zijn leiding zou stellen. Dit kon hij garanderen.

De nieuwe architect heeft de geest van staduitbreiding te pakken.

De heer Plantz stelt nu voor de post toch te schrappen, niet om de persoon van de heer Bakker, doch omdat hij niet inziet, dat zo'n man nodig is. Het is veel stiller op O.W.

De heer Groote bestrijdt dit door om te zeggen, dat *de technische be*zetting zeer zwak is en er veel defensiewerk is.

Hierop zegt de heer Plantz, dat hij de snelle beslissing van het Bestuur om de heer Bakker uit te laten komen betreurt, terwijl de Staten nog niet ment [illegible]dden. Hij zal zijn amendede belastingbeta[illegible] hij begrijpt, dat zullen moeten betalen. Hij verhade nogmaals, dat de handeling van het Bestuur niet juist is.

De heer Groote geeft als reden van de spoed verscheidene redenen op, doch voegt er aan toe, dat de afdelingen in de Staten voorhands gepolst waren en toestemden.

Nu rijst de heer Franke omhoog en vraagt of dan een onderhands overleg met de Staten voor het Bestuur bindend kan zijn, ja of neen. Zo niet, dan heeft het onderhands overleg geen reden.

De heer Sprockel sust de verhitte gemoederen en zeide, dat in de afdelingen acht leden voor, zes leden tegen waren eén afwezig. De Staten doen beter bij zulk een geval voortaan de beslissing maar uit te stellen. Laten we het later behandelen.

De heer da Costa Gomez verklaart, dat de Staten zich in de Afdelingen niet kunnen binden, alleen binden zij zich persoonlijk.

De **voorzitter herhaalt** weder om slechs bij een absolute zekerheid der afdelingen een beslissing te geven of anders af te schaffen.

De heer Franke verklaart nadrukkelijk, dat het Bestuur niet tevreden is. De Heer Plantz was zeer scherp. Hij hoopt, dat de Staten deze kwestie zullen behandelen op een rustige tijd, doch verlangt tevens, dat de heer Plantz zijn verwijten intrekt, welke hij in deze openbare vergadering heeft **uitgesproken, vooral met het oog op** de pers.

De **heer Plantz** antwoordt heftig, dat hij blijft bij wat hij gezegd heeft. Het Bestuur heeft te snel gehandeld. Het Bestuur moet risico aanvaarden.

De gemoederen blijven opgewonden en de heer Franke zegt o.a., dat de 8 stemmen vóór in de afdelingen een meerderheid garandeerden. Waarop 't lid Plantz weer uitriep, of het recht van de andere 7 leden dan verviel.

De voorzitter rekent heel voorzichtig uit, dat bij een stemming de meerderheid zou zijn vóór het voorstel, waarop de heer Plantz riep: „Wie zegt, dat ze er bij gebleven zouden zijn"?

De heer Franke roept nu tot de griffier: noteer dit in de notulen.

De heer Sprockel wijst hem terecht en tracht te sussen.

De heer Rustige, zegt nu dat de woorden van de heer Plantz alleen voor zijn rekening zijn en niet van de meerderheid der Staten.

Ook de heer da Costa Gomez keert zich tegen het Bestuur en wijst de heer Franke terecht over zijn woorden tot de griffier.

Ten laatste zegt de bestuurs[illegible]tigde nog, [illegible] suggestie van de [illegible]ndernandse polsing in de afdelingen niet is uitgegaan van het Bestuur, doch van de Staten.

Bij artikel **124** trekt de heer da Costa Gomez zijn amendement afvoering grndaankoop weg S. Martha in, omdat hij de juistheid van de post inziet.

Bij artikel 137 dient **hij weder een amendement in om de gesprekkentel**lers weg te krijgen. Dit amendement wordt aangenomen met 9 vóór en 2 tegen, nadat de heer Willemse weder zijn technisch ros gereden had, dat blijde zijn stal verliet en onwillig terugkeerde, nadat zelfs de goedmoedige voorzitter om kortheid verzocht.

Bij artikel 137 werd ook hevig gestreden, om die post (brandputten) te kunnen behouden. De heren Groote en v.d. Laan beweerden met klem van argumenten de noodzakelijkheid van deze uitgave. We hebben nu wel slangen en spuiten, maar deze geldsommen zijn nodig voor water (pompen, etc.) Wat heeft men aan spuiten zonder water.

Ondanks echter deze grote waternood ,werd het amendement aangenomen met 6 tegen 5 stemmen en zullen we voortaan, volgens het Bestuur blussen zonder water.

Bij artikel 175 bis vertelt de heer de Jongh, dat de bedrijfsboer van Santa Martha een concurrent is van de plantagehouders en dat hij zijn taak verzuimt om zijn eigen producten aan de markt te brengen.

De heer Franke vraagt feiten.

Ten antwoord komt, dat de bedrijfsboer er een eigen boerderij op na houdt en volgens de mensen bijna nooit controleert. Trouwens, hij kan op zo'n manier niet goed leiding geven.

De heer Franke noemt het een krasse beschuldiging en wil concrete feiten, geen ongerijmde bewering. Hier wordt een ambtenaar van plichtsverzuim beschuldigd.

De heer de Jongh vraagt hierop of die boer recht heeft om zaken te doen.

Franke eist weder feiten. Ik **moet** feiten **hebben**, anders moet het teruggetrokken worden. Hierop reageert de heer de Jongh fel **door** te zeggen, dat hij nooit iets terugtrekt en hij houdt vol dat door zó te doen, geen tijd kan hebben om de zaken goed te behartigen.

De voorzitter vraagt of de heer de John de zaak onderzocht heeft.

Deze bevestigt dit. Hij is tweemaal geweest.

Hierop ontspon zich nog een he[illegible] Plantz en Rus[illegible] waarbij ook de heren [illegible]trokken werden.

De heer Franke zal de [illegible] onderzoeken.

Hierna komt de subsidie aan de melkcentrale op het tapijt. Voor[illegible] de heer Rustige keurt die subsidie a[illegible] Voor de bevolking is het niet van betekenis en de gegoeden kunnen hun melk toch wel betalen. Hij vindt het geen steunen van de veeteelt, doch slechts het steunen van een particulier belang.

De heer Franke verdedigt het. Ook de voorzitter wil wat meer weten van die subsidie en vraagt of het geen oneerlijke concurrentie is van de plantagehouders, die niet met de centrale zijn verbonden.

Bij de hoofdelijke stemming van dit artikel wordt het aangenomen met 7 tegen 4 stemmen.

Hierna werd alles in stemming genomen en was **hiermede de 1ste sup**pletoire begroting 1940 afgehandeld.

Nu kwamen nog aan de beurt de ontwerp-landsverordening tot het heffen van 25 opcenten op de aanslagen in de Inkomstenbelasting over het belastingjaar 1914—1041 en de ontwerp-landsverrodening tot het heffen van 25 opcenten op de winstbelasting.

Daar het inmiddels vier uur was geworden, sprak de voorzitter een heilwens uit op Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana ,welke haar jaarfeest vierde en op haar gehele familie.

De heer Franke sloot zich hierbij aan.

En aldus eindigde deze lange worsteling in een blij einde.

GRIJZE HAREN.

Om ze te verven, bereid in Uw eigen huis deze gemakkelijke en goedkope verf:

¼ liter water, een lepel glycerine en een doosje Compuesto de Barbo. Als U verlangt kunt U drie lepels Bay Rum of Eau de Cologne bijvoegen.

Gebruik deze verf volgens de instructies in het doosje Compuesto de Barbo.

Al deze bestanddelen zijn zeer goedkoop in welke apotheek dan ook.

Voor grijze haren, Barbo.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

De berichten over de oorlog in Scandinavië zijn feitelijk al even weinig interessant als het nieuws van het Westfront, of de oorlog tussen China en Japan. En het is niet alleen het alledaagse wat begint te vervelen, maar ook de tegenstrijdigheid, of liever de tendenz welke we in de berichten vinden.

Zowel van Engelse als van Duitse zijde, zijn de berichten, zo niet onwaar dan toch niet zuiver. Narvik is nog steeds in handen van de Duitsers, hoewel de Engelse berichtgeving reeds 14 dagen geleden van die aard was, dat de val een kwestie was van hoogstens enkele dagen. Drontheim is ook al ingesloten geweest door de geallieerden en nog schijnt de weg van Oslo naar Drontheim in handen van de Duitsers.

Engeland meldt dat het 40 Duitse schepen in de grond geboord heeft en Duitsland zegt dat de Noorse oorlog aan Engeland al 94 schepen heeft gekost. De Duitsers zouden volgens Engelse schatting alleen op zee 8 duizend man verloren hebben, waarvan 3 duizend lijken aan Noorse kusten zouden zijn aangespoeld.

Toch geeft het totaal der berichtgeving een indruk, dat Duitsland's balans in het voordeel is, hoewel er nog heel wat bij moet, wil ze door doorslaan. Waar dit gebeuren zal?

Op de lijn Drontheim — Oslo schijnt wel het meest gewerkt te worden van beide zijden om zich daar gunstige posities te verwerven: maar niet zonder zware strijd.

Uit de Engelse berichten over het zinken van Duitse transportschepen blijkt dat de Duitse troepentransporten toch doorgaan, en de in Noorwegen opererende troepen dus nog geenszins van Duitsland zijn afgesloten. Trouwens schijnen er in de laatste dagen weer grote troepenconcentraties te hebben plaats gevonden aan de Baltische Zee, waarvan men eigenlijk niet goed weet of deze tegen Noorwegen of Zweden zijn bedoeld.

In alle geval gaat men zich in Zweden op het ergste voorbereiden; en ook in andere Baltische Staten schijnt men tot defensie- of oorlogsmaatregelen over te gaan. Wat betekent anders het mijnen leggen aan de kusten van Lethland en in de Finse Golf.

Wellicht is van meer belang nog voor Europa, als deze hele Noorse oorlog de gezantenwisseling van Italië, waar de Italiaanse gezant bij het Vaticaan geruild heeft met de gezant te Berlijn. Berlijn heeft hiermede een gezant gekregen, welke zeer ingenomen is met de Duitse dictatuur en het Duitse rassisme.

CURACAO.

DIENSTREGELING DER K.L.M. PER 29 APRIL 1940.

Wij ontvingen van de KLM bericht, dat de dienstregeling per bovengenoemde datum enige wijzigingen zal ondergaan en de ervaring heeft ons geleerd, dat een nieuwe dienstregeling van de KLM steeds een schrede vooruit betekent in de ontwikkeling van het luchtverkeer in de West.

Het belangrijkste punt in de nieuwe dienstregeling is het opnemen van Barcelona aan de Noordkust van Venezuela in het luchtnet der KLM. Barcelona met Guanta en Puerto La Cruz belooft een belangrijke haven te worden en [illegible] van het publiek voor die streek leidde ertoe, dat de KLM aan de daarbij betrokken Gouvernementen toestemming vroeg en verkreeg. Barcelona onderweg van Curaçao naar Trinidad en omgekeerd aan te lopen. Van Curaçao en Aruba bestaat dus thans met deze plaatsen een directe verbinding twee maal per week.

Veder werd uitbreiding gegeven aan het aantal diensten Curaçao—Bonaire, dat op 2 × per week werd gebracht. Het is n.l. gebleken, dat er sterk behoefte bestaat aan een dienst, waarbij het mogelijk is twee of drie dagen op Bonaire over te blijven. Omgekeerd kunnen inwoners van Bonaire na een verblijf van twee of drie dagen te Curaçao wederom per vliegtuig terugkeren.

De lijn Curaçao — Aruba — Maracaibo wordt uitgebreid tot zeven diensten per week; er is thans een dagelijkse dienst welke om 13.30 van Curaçao vertrekt; bovendien blijft het bekende Maandagochtend vliegtuig (vertrek van Hato 6.00) dat te Maracaibo directe doorverbinding geeft naar de Verenigde Staten, daarna doorgaat naar Barranquilla, waar aansluiting wordt gegeven op het toestel van de Scadta naar Bogota, gehandhaafd.

De dienst Curaçao — La Guaira v.v. welke tot nu toe 5 × per week werd gevlogen, wordt thans door het inleggen van een zesde dienst des Zaterdags, volledig dagelijks.

De wijziging van de dienstregeling houdt tevens verband met de binnenkort te verwachten aankomt der ten behoeve van het West Indië bedrijf der KLM bestelde Douglas vliegtuigen. Reeds de volgende week zal waarschijnlijk het eerste Douglas toestel „PJ-AIW, Wakago, op Hato verschijnen; enkele weken daarna zal het tweede vliegtuig van dit type, de „PJ-AIZ", Zonvogel volgen.

Deze beide vliegtuigen zijn van het type Douglas [illegible] waarvan de KLM er in totaal vier bestelde. De twee overige zullen naar Europa worden verscheept. Na aankomst van de Wakago hopen wij een uitvoerige beschrijving van dit toestel te publiceren.

Het feit echter, dat deze vliegtuigen plaats bieden aan niet minder dan 18 passagiers, was voor de KLM aanleiding, om nu toch enkele veranderin[illegible] worden aangebracht[illegible] ma te reviseren.

Het is de bedoeling de Douglas vliegtuigen in te zetten op de diensten naar Aruba, La Guaira en Maracaibo. Gezien hun grote capaciteit, is het overbodig om dan naast de reeds bestaande morgendienst Curaçao — Aruba en de doorgaande dienst naar Maracaibo elke dag bovendien nog een afzonderlijke middagdienst tussen Curaçao — Aruba te exploiteren. Deze wordt daarom voortaan **alleen** uitgevoerd op Woensdag en Zaterdag, mede om op die dagen een directe doorverbinding van Barbados, Trinidad, Paramaribo en Barcelona, naar Aruba te verzekeren.

Verder onderging het schema hier en daar nog enkele kleine wijzigingen in de vertrek- en aankomsttijden waardoor op diverse plaatsen de aansluitingsmogelijkheden werden verbeterd.

Vacantiegangers zal het interesseren dat nog weer enige uitbreiding is gegeven aan de trajecten, waarvoor goedkope vacantie en week-end retours worden uitgegeven.

Een uitvoerige gedrukte dienstregeling der KLM verschijnt binnen enkele dagen. Een ieder die daarin belang stelt, kan zich daarvan natuurlijk gratis een exemplaar bij de agentschappen der KLM verschaffen.

S.S. „EL LIBERTADOR"

Het Hoofdagentschap van de K.N.S.M. deelt ons mede, dat de dienst, welke het ss. „EL LIBERTADOR" thans tussen Curaçao en Aruba, Maracaibo, La Guaira, enz., onderhoudt, met ingang van 1 Juni a.s. zal worden gestaakt, in verband met het feit, dat dit schip voor klasserings-werkzaamheden geruime tijd naar de Verenigde Staten zal moeten vertrekken.

In hoeverre het ss. „EL LIBERTADOR" na beëindiging dezer werkzaamheden weder in genoemde dienst teruggeplaatst zal worden, vormt een punt van studie.

Beledigingen zijn het argument van hen die absoluut ongelijk hebben.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

S.U.B.T. 1 — Volharding 1	6—1.
Jong Holland 1 — Asiento 1	5—3.
Jong Curaçao — Volcania	1—0.
Hercules 2 — Scherpenheuvel 2	3—1.

INSCHRIJVING:

Jong Holland Junior, J. Offermans, H. Leers.

AFSCHRIJVING:

Sparta, A. Martina, M. Damasco, F. Willems.

OVERSCHRIJVING:

Scherpenheuvel, van werkend lid naar gewoon lid, Ch. Becker.

STAND DER COMPETITIE.

A-Klasse	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Doelp. voor	Doelp. tegen	P	Gem.
S.U.B.T. 1	4	4	0	0	21	1	8	2.—
Jong Holland 1	4	4	0	0	26	5	8	2.—
Volharding 1	4	3	0	1	13	8	6	1.50
Transvaal 1	3	1	1	1	4	9	3	1.—
Scherpenheuvel 1	3	1	0	2	4	14	2	0.66
Asiento 1	5	1	1	3	6	20	3	0.60
R.C.C. 1	4	1	0	3	9	10	2	0.—
Hercules 1	3	0	0	3	0	8	0	0.—

Res. A Klasse	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Doelp. voor	Doelp. tegen	P	Gem.
Hercules 2	3	3	0	0	19	4	6	2.—
S.U.B.T. 2	2	1	1	0	7	2	3	1.50
Jong Holland 2	4	2	1	1	13	10	5	1.25
R.C.C. 2	1	0	1	0	1	1	1	1.—
Transvaal 2	1	0	1	0	1	1	1	1.—
Scherpenheuvel 2	3	1	0	2	7	10	2	0.66
Asiento 2	1	0	0	1	3	7	0	0.—
Volharding 2	3	0	0	3	6	22	0	0.—

B-Klasse	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Doelp. voor	Doelp. tegen	P	Gem.
Jong Curaçao	3	2	1	0	6	3	5	1.66
Volcania	4	3	0	1	9	4	6	1.50
D.T.S.	3	1	1	1	3	3	3	1.—
Arsenal	3	1	1	1	3	4	3	1.—
Willemstad	4	1	0	3	6	11	2	0.50
Sparta	3	0	1	2	3	6	1	0.33

WEDSTRIJD PROGRAMMA MEI 1940.
MUNDO NOBO

12 Mei 1940: Harold Oduber Beker — ARUBA — CURAÇAO
Scheidsrechter: Visser
Grensrechters: Brakke en Ercol

13 Mei 1940: Harold Oduber Beker — ARUBA — CURAÇAO
Scheidsrechter: Elfrink
Grensrechters: Rog en Dijk

COMPETITIE PROGRAMMA.
MUNDO NOBO

5 Mei 1940:	Juniores	Jong Curaçao — Tropials (Ercol)	%
10 Mei 1940:	A-klasse	R.C.C. 1 — Scherpenheuvel 1 (Jesurun)	
19 Mei 1940:	B-klasse	Arsenal — Willemstad (Ercol)	*
19 Mei 1940:	Juniores	Jong Curaçao — Volcania (Joens)	%
26 Mei 1940:	A-klasse	Jong Holland 1 — Hollandia 1 (Elfrink)	
26 Mei 1940:	Res.A-klasse	Transvaal 2 — Hercules 2 (Dania)	*

RIO CANARIO.

19 Mei 1940:	A-klasse	Volharding 1 — Hollandia 1 (Oehlers)	
26 Mei 1940:	Res.A-klasse	Asiento 2 — S.U.B.T. 2 (B. L. Dijk)	

SCHERPENHEUVEL.

5 Mei 1940:	Juniores	Scherpenheuvel — Hercules (H. Rog)	%
19 Mei 1940:	Juniores	Scherpenheuvel — Tropials (H. Rog)	%
26 Mei 1940:	Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — R.C.C. 2 (Brakke)	

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4.15 uur. n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 45 minuten.
Heren Scheidsrechters worden verzocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Adres competitieleider E. Palm, Langestr. 78.

PROGRAMMA VAN DE ASIENTO ZILVEREN BAL WEDSTRIJDEN OP RIO CANARIO.
DONDERDAG, 2 MEI 1940.

		REFEREE:
8.30 — 9.35 uur v.m. R. C. C. — Volharding	a	A. Jesurun
9.40 — 10.45 uur v.m. Jong Holland	b	Elfrink
10.50 — 11.55 uur v.m. Transvaal — Hercules	c	A. Jesurun
3.15 — 4.20 uur n.m. S. U. B. T. — Scherpenheuvel	d	G. Visser
4.25 — 5.30 uur n.m. Winnaar A — Asiento	e	J. Pengel

ZONDAG, 5 MEI 1940.

8.30 — 9.35 uur v.m. Winnaar b — Winnaar c	f	A. Jesurun
9.40 — 10.45 uur v.m. Winnaar d — Winnaar e	g	G. Visser
4.25 — 5.30 uur n.m. Winnaar f — Winnaar g		H. Elfrink

MAG DAT?

Zondag l.l. werd aan de Salinja met een der nieuwe wegenmachines van O.W. een stuk terrein afgeschaafd aan de openbare weg, waarbij op particuliere trucks de grond werd opgeladen.

De Gouverneur wilde indertijd niet dat op Zondag aan de brug gewerkt werd: bij defensie wordt op Zondag niet gewerkt, (het vervoer der kanonnen indertijd had een bijzondere reden); ook Openbare Werken werkt niet op Zondag.

En hadden deze particulieren met hun grond dan niet kunnen wachten?

INGEZONDEN.

Door den Heer Bichon is in de Koloniale Staten bij de behandeling van de 1ste Suppletoire Begroting gezegd dat de kritiek op het Bestuur in de pers, vooral in de pers, die verwant is met het Bestuur, dikwijls veel te scherp was; vooral keurde hij de toon af, waarop die kritiek werd uitgeoefend. Ik ben het daarmee eens, wat betreft de Ingezonden Stukken in de Amigoe van 17 April.

Uit die stukken zou men de indruk krijgen, alsof het huidig Bestuur en de tegenwoordige Inspecteur van Onderwijs hevig gekant zijn tegen het Bijzonder Onderwijs; vooral door de zin, waarin gezegd wordt, dat we hier op Curaçao iemand missen, ook bij Bestuurszijde, die iets voelt voor het Bijzonder Onderwijs.

Welnu, die indruk is mijns inziens verkeerd. Wie den tegenwoordigen Inspecteur van Onderwijs kent, weet dat hij — in tegenstelling met zijn voorganger — warm meevoelt met het Bijzonder Onderwijs. Als ik mij niet vergis, heeft Uw blad daarop enige tijd geleden gewezen. Zeker in de Memorie van Antwoord van deze Suppletoire Begroting, stonden vele fouten, die niet door de beugel konden en die een zee van protesten hebben uitgelokt. Ook bij het nalezen van hetgeen door den gemachtigde van het Bestuur in de Staten gezegd is, kan ik mij lang niet met alles verenigen met hetgeen daar gezegd werd.

Maar uit het vurige pleidooi van van den Heer Goslinga, staat voor mij één ding vast: Die fouten kwamen voort uit verkeerde en onjuiste tactiek, om te bezuinigen en niet uit de bedoeling om het Bijzonder Onderwijs te willen tnuiken of achter te stellen.

„Had de Inspecteur van het Onder„wijs dezelfde voelhorens gehad als „zijn collega, den Administrateur van „Financiën — zeide de Heer Bichon — „om n.l. bijtijds de bakens te verzetten, „dan zou er nu geen conflict met de „Staten zijn."

Zie, dat was het: gemis aan tactiek, laten we het noemen politieke onervarenheid, waardoor deze Inspecteur de schijn op zich laadde, tegenstander van het Bijzonder Onderwijs te zijn.

Maar wij kennen zijn eerlijkheid en zijn nobel karakter te goed om te weten, dat hij niet met twee monden spreekt.

En als hij uitroept: „Denk toch van Uw medemens het goede", dan zie ik niet in, waarom men zijn maatregelen anders moet uitleggen dan bezuinigingspolitiek, met dan ook verkeerde bezuinigingspolitiek.

Trouwens is het contact aan het Bijzonder Onderwijs met het Bestuur zodanig, dat het van onze zijde niets te wensen overlaat? Wordt er in de laatste tijd niet dikwijls geklaagd, dat de besprekingen gevoerd worden door personen, die onervaren zijn in de Onderwijszaken, onervaren in de technische zaken, die dikwijls zo subtiel zijn in de Onderwijswetgeving?

En omgekeerd worden dikwijls niet de personen uitgeschakeld, die vroeger jarenlang de trait d'unions vormden tussen Gouverneur en schoolbestuur, die rijke ervaring en kennis hadden van de gehele onderwijswetgeving en Gouvernement?

Laten we hier de hand in eigen boezem steken en daarom sluit ik mij ook volkomen aan bij hetgeen „Wachter" schreef in het Ingezonden Stuk van Zaterdag l.l. 27 April om n.l. een schoolbestuur te vormen in de geest van het „Centraal „Bureau van Onderwijs" in Nederland.

Mijnheer de Redacteur, U dankend voor de plaatsruimte, verblijf ik,

Abonné.

OPERA „CARMEN".

Hedenavond zal in het Roxy-theater onder auspiciën van de Curaçaose Kunstkring opgevoerd worden de Opera „Carmen". Deze opera is het meest bekende werk en tevens de zwanenzang van den Fransen componist Georges Bizet, (1838 — 1875). Daar de intrigue van deze opera nogal ingewikkeld is, willen wij voor onze kunstminnende lezers de inhoud ervan in het kort weergeven.

In de eerste acte zien wij een plein in Sevilla, met een nachtverblijf voor soldaten en een cigaretten-fabriek. Het openingskoor wordt gezongen door de wandelaars. Dan verschijnt er een schuchtere boerenmeisje die sergeant Don José wil spreken, een dorpsgenoot van haar.

Eensklaps gaan de fabriekspoorten open, en met de andere meisjes komt Carmen naar buiten, een lichtzinnig meisje, die aanstonds met den sergeant begint te flirten en zingt dan de beroemde Habanera.

Dan trekt ze af en Don José ontmoet Micacla die hem een brief van zijn moeder brengt.

Onder het lezen ervan, opeens een groot lawaai. Carmen heeft gevochten en op last van zijn luitenant Don Zunija moet Don José haar arresteren.

Onderweg weet zij hem door haar verleidelijke kunsten over te halen, haar te laten ontsnappen en spreekt met hem af om elkaar 's avonds in een kroegje te ontmoeten.

De tweede acte verplaatst ons in de smokkelaars-kroeg. Hier is Carmen met enige vriendinnen en officieren. Er verschijnt een nieuwe gast, de stierenvechter Escamillo, die zijn intrede doet met het bekende toreadorslied.

Ook Don José komt en Carmen probeert hem over te halen zich bij de smokkelaars aan te sluiten, maar hij weigert verontwaardigd. Om Carmen komt het tussen hem en zijn luitenant tot een gevecht en nu moet Don José wel met de smokkelaars mee de bergen in.

De 3e acte speelt in de bergen. Don José voelt zich bij de bende niet thuis, maar kan Carmen niet verlaten.

Dan komt er een mooi terset waarin Carmen zichzelf de dood voorspelt. Micacla is door José gevolgd en weerhoudt hem juist op tijd van een moord op den stierenvechter, die ook verliefd is op Carmen. Zij slaagt erin hem mee naar huis te tronen, waarin hij toestemt, omdat zijn moeder op sterven ligt. Maar eerst belooft Carmen haar trouw te zullen blijven.

De 4e acte speelt weer in Sevilla voor een arena. Er komt een fleurige stoet van stierenvechters, en Carmen loopt naar den stierenvechter Escamillo, zij zijn het volkomen eens.

Carmen blijft met haar vriendinnen buiten de arena. Zij blijft daar, ook als zij hoort, dat Don José haar overal zoekt.

Als deze verschijnt en Carmen haar liefde voor den stierenvechter bekent, komt het tussen hen tot een heftige scène, en terwijl uit de arena het toreadorslied klinkt, doorsteekt Don José Carmen......

BONDSOEFENING OP DONDERDAG 9 MEI 1940 DES NAMIDDAGS HALF VIJF OP HET TERREIN MUNDO NOBO VAN SPELERS DIE IN AANMERKING KOMEN VOOR PLAATSING IN HET BONDS ELFTAL.

Blauw shirt.

Grovell (S.U.B.T.)

(S.U.B.T.) — E. Rosina (Scherpenh.)

H. Leers (J.Holl.) — P. Jansen (J.Holl.) — E. Ruiz (S.U.B.T.)

Pietersz (S.U.B.T.) — J. Ramirez (J.Holl.) — Panneflek (R.C.C.) — G. Pardo (J.Holl.) — Bernabella (S.U.B.T.)

SCHEIDSRECHTER: BRAKKE

Rampenburg (J.Holl.) — Jansen (S.U.B.T.) — C. Bosch (S.U.B.T.) — Royer (Volhard.) — Stomp (Transvaal)

M. Hernandez (S.U.B.T.) — G. Rosario (R.C.C.) — L. B. Isidoroa (Volhard.)

C. Prince (R.C.C.) — A. Sentiago (J.Holl.)

V. Senior (J.Holl.)

RESERVES:

A. de Koop	Transvaal
H. Royer	Hercules
Atalida	Hercules
Meulens	R.C.C.
E. Leonora	Jong Holland
Bakhuis	S.U.B.T.
Troeman	Jong Holland
Jandroep	S.U.B.T.
Rondijk	Volharding.

HET BESTUUR.

.Het publiek wordt eraan herinnerd dat op 1 Mei 1940 in werking treedt de landsverordening tot het heffen van 50 **opcenten** op het bijzonder invoerrecht op benzine en dat met het oog op de daaraan verbonden Navordering van alle voorraad benzine met ingang van 1 Mei 1940 in het vrije verkeer in een opslagplaats voorhanden is aangifte dient te geschieden bij den Ontvanger der Invoerrechten & Accijnzen, bij wien dienaangaande nadere inlichtingen zijn te bekomen.

De Inspecteur der Belastingen.

FRATER RADULPHUS 50 JAAR OP CURAÇAO.

Er zijn gebeurtenissen, die men niet ongemerkt mag laten voorbijgaan. Tot deze gebeurtenissen behoort voorzeker het feit, dat het op 19 November a.s. 50 jaar geleden zal zijn, dat Frater M. Radulphus voor het eerst voet aan wal zette op dit eiland.

Op initiatief van enige zijner vrienden werd op Vrijdag, 26 April in het Theater Brion een vergadering belegd met het doel te geraken tot de oprichting van een Commissie ter herdenking van voormelde gebeurtenis.

Is het feit op zich zelf dat iemand familie en vrienden vijftig jaar geleden verliet en gedurende al die tijd practisch onafgebroken in een ander klimaat gewerkt heeft, reeds aan te merken als iets heel buitengewoons, door de bijzondere verdiensten van deze hoogstaande, eminente persoonlijkheid, die gesteund door zijn veelzijdige kennis, zijn ervaring en buitengewone aanpassingsvermogen, op de eilanden van dit gebiedsdeel onvermoeid en onbaatzuchtig op allerlei terrein, in het bijzonder op het gebied van onderwijs, werken heeft tot stand gebracht die eenieders bewondering afdwingen, heeft zijn jubileum wel een heel aparte betekenis. Het is misschien wat voorbarig reeds nu een opsomming te geven van al hetgeen deze centrale figuur gedurende deze 50 jaren heeft gedaan in het belang van ons gebiedsdeel; tegen de herdenkingstijd zal hiertoe ruimschoots gelegenheid bestaan.

Ettelijke maanden scheiden ons nog van deze heuglijke datum. Rekening houdende met de huidige oorlogstijd heeft de Commissie echter gemeend met de voorbereiding voor de viering. De vergadering was druk bezocht, hoewel van verschillende personen bericht van verhindering was ontvangen. Lang en breed werden de plannen besproken. Het Voorlopige Bestuur van de Commissie, bestaande uit de Heren J. H. Sprockel, Voorzitter, C. B. Debrot, Secretaris, F. G. Mensing, Penningmeester, Dario Cardoze en Ernesto Martijn, commissarissen, werd bij acclamatie benoemd tot definitief bestuur.

Onder leiding van de Voorzitter, die direct na de opening een uiteenzetting gaf van het doel van de commissie, verliep de vergadering in een zeer geanimeerde stemming. Aan enthousiasme onder de dames en heren ontbrak het niet. Een Financiële Commissie werd gevormd, bestaande uit de Heren F. G. Mensing, Dario Cardoze, Jacques Ellis, E. A. Römer, J. Menge, M. M. Pinedo en C. N. Winkel. De naam van de commissie duidt al voldoende aan welk belangrijk werk van haar verwacht wordt.

Besloten werd om door middel van de pers zich te wenden tot de vele vrienden en kennissen van Fr. M. Radulphus, om hen de gelegenheid te openen bij de komende heuglijke gebeurtenis blijk te geven van hun vriendschap en sympathie, o.m. door het inzenden van een gift bij de Financiële Commissie.

Verschillende suggesties werden naar voren gebracht betreffende de viering en eventuële programmapunten besproken. Besloten werd Zijne Hoogw. Exc. Mgr. P. I. Verriet het ere-voorzitterschap van de Commissie aan te bieden. De volgende personen, vrienden en vereerders van Frater Radulphus, maken deel uit van de Commissie:

Dr. J. de J. Arends, Prospero Baiz, H. R. Beaujon, Pater Brada, Max Britten, Andries Boomgaart, Elias M. Curiel, Dario Cardoze, David L. Capriles, Frater Canutus, Ismael Cardoze, C. Casiano, Dr. M. F. da costa Gomez, Henri J. de Jongh, Mr. A. Desertine, John de Jongh, R. S. de Lannoy, P. H. Dania, A. Donker Jr., Jean Dania, C. B. Debrot, Mr. Ch. de la Try Ellis, Mr. J. A. J. Ellis, Jacques Ellis, Mgr. A. A. G. Ellis, Maurits Fontilus, G. J. Gehring, Pater H. M. Hulsman, J. Z. Hermans, Emilio Lopez Henriquez, A. C. Cohen Henriquez, H. J. Cohen Henriquez, Mej. C. M. Heidenreich, Broeder M. Juffermans, J. A. Jonkhout, J. M. P. Kroon, P. R. Küp, Mej. Miep Klee, A. Kramers, Pater B. Kranwinkel, Mej. Mina St. Muller, Avelino A. Martina, Eusebio D. Martijn, Elias Morkos, J. G. J. Mensing, S. A. L. Maduro, J. H. G. Mulders, J. Menge, J. M. F. Martijn, C. Mendez, Guillermo Martijn, F. G. Mensing, Ernesto Martijn, Elias Ne-Frater Rigobert, J. Rustige, J. H. Sprockel, C. Sengers, S. C. Schouten, Edwin Senior, L. van Oudvorst, Guillermo Vlieg, Mr. P. v.d. Biesen, J. van Toorn Jr., J. van Geelen, Mr. L. A. L. Weeber, C. N. Winkel, Hoogeerw. Pater H. v.d. Veen Zeppenfeldt, J. N. v.d. Veen Zeppenfeldt, Mr. S. G. C. v.d. Veen Zeppenfeldt.

Aangezien Frater Radulphus op de overige eilanden van het gebiedsdeel niet minder populair is, werd de mogelijkheid besproken om enige zijner vrienden aan te schrijven op Aruba, Bonaire en de Bovenwindse Eilanden, zodat ook daar de gelegenheid zal bestaan tot deelname aan het feest.

De Commissie, die met dit verslag het publiek op de hoogte brengt van de bestaande plannen, vertrouwt dat onder alle lagen van de bevolking belangstelling zal worden getoond voor deze unieke gebeurtenis, die betreft een grote vriend en weldoener van Curaçao.

HET BESTUUR.

HET KAMPVUUR.

De Katholieke padvinders hielden ter ere van Sint Joris Dinsdagavond 22 April een kampvuur op de speelplaats van de jongensschool op Pietermaai. Sint Joris met de draak nam heel de avond aan de feestelijkheden deel en alhoewel hij juist aan de verkeerde kant stond, trotseerde hij toch met ware doodsverachting de vlagen rook welke onafgebroken langs hem heen slierden. — Wijzelf, die ook aan de verkeerde kant stonden, gingen nu iets begrijpen van de geweldige moed en onversaagdheid, welke Sint Joris moeten zijn eigen geweest. Wij werkten onophoudelijk met onze zakdoek en maakten de meest gekke grimassen om de uitwerking van de rook op onze oogvliezen te verminderen. Doch Sint Joris met zijn draak waren aan elkaar gewaagd, zij knipperden niet één ogenblik met hun ogen en bleven onberoerd elkander beloeren. — Wij waren echter ook niet mis en ondanks onze tranen bleven wij standvastig. Wij zouden toch hebben moeten opgeven, wanneer niet de verkenners door hun vertelsels en spelletjes onze aandacht gedurig gespannen hielden. — Wij zijn bijkans tot het eind gebleven en hebben er niets geen spijt van gehad. Het was werkelijk aardig, de wijze waarop bijv. rond het kampvuur twee uitgehongerde woudlopers met verschillende spraak elkaar om eten vroegen en hoe zij uiteindelijk nog een pannekoek vonden, welke na een nachtje slapen geschonken zou worden aan degene die de mooiste droom zou hebben gehad. Als het een heuselijke pannekoek was geweest, hadden wij ook wel graag mee willen doen met die hongerkuur.

Zo waren er nog verscheidene leuke scènes, welke grote vrolijkheid verwekten. Dat het onze Katholieke Verkenners waren die feest vierden, bleek vooral ook uit het kerkelijk gebed, hetwelk de geestelijke leider uitspak.

Sint Joris met zijn draak waren, hoe... toen wij het terrein verlieten, zagen wij hoe de draak met zijn staart kwispelde en Sint Joris glimlachend weer zijn lans in het vet begon te zetten tot het volgende jaar.

Wij hebben toen de moedige strijder gegroet en beloofd dat wij het volgende jaar beslist terug zullen komen en we weten zeker, dat alle aanwezigen er ook zo over dachten.

MET EEN VLUCHT UIT DE STAD
HEEFT MEN HET NOOIT VER GEBRACHT
AL RIJDT U NOG ZO SNEL
HET VLIEGTUIG ACHTERHAALT U WEL.

GOEDE REIS.

Met het S.S. Stuyvesant vertrokken Zondag op verlof naar Nederland de Zeer Eerw. Paters M. v.d. Elsen, M. Luyckx en R. Meussen.

Pastoor v.d. Elsen was tot nu toe pastoor van de Kathedrale Kerk, Pater Luyckx, rector van het San Pedro hospitaal op Aruba en Pater Meussen, rector op Scherpenheuvel en kapelaan op Santa Rosa.

Aan allen onze beste wensen en prettig verlof in Nederland.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof:

Mej. I. Jesurun, tijd. klerk bij de Curaçaose Bank: 30 dagen vrijstelling van dienst om andere redenen dan ziekte; datum ingang 3 Mei 1940;

Mej. J. C. Statius Muller, commies ter Inspectie van het Onderwijs: 2 maanden binnenlands verlof, wegens ziekte.

Overplaatsing:

H. W. J. van der Weide, klerk werkzaam ter Administratie van Financiën: naar de Landswatervoorzieningsdienst;

R. J. J. Suriel, tijd. schrijver werkzaam ten kantore van de Lands Radio en Telefoondienst: naar de Administratie van Financiën.

De Gouvernements-Secretaris,
Gronemeyer.

VERDERE MEDEDELINGEN BETREFFENDE DE KOMST DER ARUBAANSE VOETBALLERS.

Met de Aruba Voetbalbond is een definitieve overeenkomst gemaakt, waardoor het zeker is dat de wedstrijden op 12 en 13 Mei e.k. gespeeld zullen worden.

De spelers zullen op Zaterdag 11 Mei, des n.m. om omstreeks 5 uur op Curaçao arriveren en op Dinsdag 14 Mei wederom vertrekken.

De prijzen voor deze wedstrijden zijn vastgesteld op ƒ 1.50, ƒ 1.— en ƒ 0.50 per persoon voor resp. de 1e, 2e en 3e rang. Kinderkaarten ... krijgbaar worden gesteld, terwijl noch aan dames (ook niet wanneer onder geleide) noch aan juniores vrije toegang zal worden verleend. Vanzelfsprekend hebben de spelers recht van introductie voor hun dame.

Met ingang van Maandag 6 Mei e.k. zullen plaatskaarten verkrijgbaar zijn bij:

Jossy Capriles, El Chico, Punda.
de Jongh's Sporthuis, Madurostraat, Punda.
A. D. Jonckheer, Brionplein, Otrabanda.
de Jongh's Sporthuis, Bredestraat, Otrabanda.
W. F. H. Hoogenbergen, Rodeweg, Otrabanda.
W. Lambij, Rio Canario.

Zij die steeds wachten met het kopen van toegangskaarten, zullen evenals bij vorige gelegenheden, zeker hun kostbare tijd en een goede plaats verliezen door te wachten met kopen tot de middag van de speeldagen. Koopt dus tijdig Uwe kaarten.

Nogmaals wordt bekend gemaakt, dat voor deze grote wedstrijden aan drie loketten verkocht zal worden en wel voor de eerste rang aan het loket bij de ingang hiervan, voor de TWEEDE RANG AAN DE WESTZIJDE VAN HET TERREIN (JAN OTZENSTRAAT) en voor de derde rang bij de ingang hiervan.

Aruba komt op zijn sterkst uit en dat wil heel wat zeggen. Ook worden genoeg reserve spelers meegebracht om frisse krachten te hebben voor beide wedstrijden „zodat niet van een „uitgespeeld" elftal gesproken zal kunnen worden.

Binnen enige dagen zal de opstelling van het Aruba elftal ontvangen en bekend gemaakt worden; daaronder zijn heel wat namen die niet alleen daar, doch ook hier een goede klank hebben.

De lezers zullen verder geregeld op de hoogte worden gehouden van berichten deze wedstrijden betreffende.

INGEZONDEN.

ONZE GEMOBILISEERDE VREEMDELINGEN.

Het stukje van „Opmerker", in de Amigoe van jongstleden Woensdag onder deze titel verschenen, zal velen en vooral de gemobiliseerde vreemdelingen zelf uit het hart gegrepen zijn. Inderdaad kon hier de verdeelende rechtvaardigheid wat beter betracht worden.

Doch men kan de kwestie van de dienstplichtigen ook van een andere kant beschouwen.

Misschien heeft men indertijd van het oproepen van de dienstplichtigen grote verwachtingen gehad. Maar het nuttige resultaat van die maatregel is wel miniem gebleken. Waarom dus nu niet die maatregel ongedaan gemaakt? Wij geloven dat de oproeping van dienstplichtigen een soort prestigekwestie is geworden, een niet willen erkennen van een gebleken mislukking; en gedeeltelijk ook een soort overgang naar de schutterij; het medelijden met de thans gedupeerde dienstplichtigen word geëxploiteerd als argument ten gunste van de schutterij.

Alles met alles tezamen zijn er op Curaçao een 25-tal dienstplichtigen opgeroepen. Dat betekent niet veel, vergeleken bij 500 vrijwilligers voor leden van de militaire politie, ettelijke honderden van de zeemacht.

Er zijn zeker veel meer dienstplichtigen op Curaçao te vinden, hoewel bij lange na niet zoveel als de Minister van Koloniën in de Tweede Kamer heeft beweerd.

Het aantal vrijstellingen is vermoedelijk **tienmaal** zo groot als het aantal opgeroepenen. Het gevolg is, dat het aantal opgeroepenen zeer gering is en zich des te onbillijker behandeld voelt. De billijkheid van de reden immers, waarom vrijstelling wordt verleend of geweigerd, is niet dikwijls na te gaan.

Het Gouvernement zelf heeft bitter weinig bijgedragen tot de versterking van de defensie. **Geen enkele** ambtenaar is er onder de wapenen! Allen onmisbaar misschien? Maar dan vragen we ons af, hoe het mogelijk is dat een ambtenaar vrijstelling van dienst krijgt, omdat hij niet gemist kan worden en tegelijkertijd naar Holland gaat en dus blijkbaar wel gemist kan worden. Het verlof van den een gaat boven de dienstplicht, bij den ander komt zelfs zijn broodwinning na de dienstplicht.

Een ieder, en zeker een klein zakenmannetje, voelt terstond de onbillijkheid van zoiets, vooral als hemzelf vrijstelling wordt geweigerd. Hij is wèl te missen, al gaat daardoor zijn zaak te gronde.

De dienstplichtige A. was in dienst, werkloos; kon een baantje krijgen op Curaçao en werd vrijgesteld, **omdat** hij een baantje kon krijgen. Gewoonlijk **verliest** men een baantje door de dienst.

De dienstplichtige B. kan een betere positie krijgen in het buitenland en krijgt daarvoor vrijstelling.

De dienstplichtige C. was in dienst van een pletterij en werd terstond ontslagen, toen hij werd opgeroepen. Later toen de pletterij weer mensen nodig had, kreeg hij vrijstelling. Als het werk weer afgelopen is, vindt zijn baas misschien goed, dat hij weer in dienst gaat?

De dienstplichtige D. werkzaam bij een luchtvaartmaatschappij kon aan de dienstplicht ontkomen, door dat zijn werkgever hem naar het buitenland stuurde (daarvoor vrijstelling kreeg) en een niet-dienstplichtige Hollander van het buitenland naar hier haalde.

De dienstplichtige E. werkzaam bij een stoombootmaatschappij zit er echter nog steeds onder.

De dienstplichtige F. onderwijzer, heeft momenteel een rustige vacantie en kan daarvoor niet gemist worden. Enzovoorts.

Hoe groter lichaam de werkgever is, des te groter in het algemeen de kans om vrijstelling te krijgen. Met het gevolg, dat zelfs de kleine man ... leveranciers bij aannemers en dergelijke altijd aan de kortste eind trekken.

Het is gemakkelijk uit vaderlandsliefde op een fancy-fair een tientje stuk te slaan (en daarvoor champagne te drinken, bonbons en poffertjes te eten en plezier te hebben). Maar wie heeft zich serieus een keer verplaatst in de gedachtengang van hen, die uitgekozen zijn om de offers voor de defensie te brengen? En wie heeft er ooit gedacht voor hen op te komen?

Het is zoals „Opmerker" zegt: de dienstplichtigen zijn gaarne bereid offers te brengen, maar te eisen dat slechts enkele uitgekozen personen alles dragen, is onbillijk.

Het is daarom te hopen, dat de opmerkingen van „Opmerker" gehoor zullen vinden. Daarmede wordt de vaderlandsliefde beter beoefend dan door prachtige holle phrasen over offers brengen ter wille van het vaderland. Niet de een alles, de ander niets.

Th.A. M.

DE R.K. TONEELVERENIGING „CURASTI".

De R.K. Toneelvereniging „Curasti" nodigt de jongens van de kopklassen van het St. Thomascollege en de meisjes van St. Martinus en St. Antonius uit tot bijwoning van het toneelstuk: De Lijdensweg, in Theater Brion op Zaterdag, 4 Mei om 6 uur n.m.

Zegt het voort!

GEBEDEN VOOR DE VREDE IN DE MEIMAAND.

Z.H. de Paus heeft in een Schrijven dato 17 April aan den Kardinaalsecretaris Luigi, Kardinaal Maglione de gelovigen en vooral de kinderen opgeroepen om gedurende de Meimaand te bidden voor de vrede.

Het vorige jaar, aldus de H. Vader, toen donkere wolken de horizon verduisterden en de zucht naar bewapening, de voorbode van de oorlog, allen met angst vervulde, hebben Wij, die in Ons Vaderlijk hart de verzuchtingen onzer kinderen voelden, een brief aan U geschreven, waarin Wij vroegen, dat de gehele wereld de maand Mei zou gebruiken, om vurige gebeden op te sturen tot de Moeder van God, opdat zij haar Zoon zou verzoenen, beledigd door Onze menigvuldige zonden en dat een rechtvaardige oplossing van tegengestelde belangen en het herstel van vertrouwen, het bewaren van de vrede mochten bewerken.

Nu thans de toestand nog slechter is en de oorlog met al zijn verdriet en ellende is uitgebroken, willen Wij weer een oproep doen tot Onze kinderen, over de hele wereld gespreid om het altaar van de Maagdelijke Moeder van God.

Een ieder weet hoe Wij van het begin van de oorlog af, niets ongedaan gelaten hebben, tot het herstel van een vrede, gebaseerd op rechtvaardigheid en welke zijn volmaaktheid moet bereiken in een onderlinge, broederlijke liefde.

Gij, beminde Zoon, die zo nauw met Ons samenwerkt, weet hoe Wij diep getroffen zijn door de zorgen en ellende der oorlogvoerende landen, en dat Wij onophoudelijk de waarheid van St. Paulus woord in Ons voelen: „Wie is er zwak, dat Ik niet zwak ben?"

Z.H. zegt dan verder hoe Hij Zijn hoop gesteld heeft in Hem. Die de hele wereld in Zijn handen heeft, en die de bestemmingen der volkeren leidt.

Daarom verlangt Z.H. dat ieder zijn gebeden zal toevoegen aan de Zijne, opdat God spoedig een einde moge maken aan de huidige ellende.

En het woord van St. Bernardus aanhalend, wil Z.H. dat allen hun toevlucht nemen tot de Moeder Gods.

Verder uiteenzettend haar machtige voorspraak bij God, wil Z.H. dat wij ons volle vertrouwen geven aan haar moederlijke goedheid. Vooral verlangt Z.H. dat in de Meimaand de kinderen in grote getale iedere dag om haar altaar komen en tesamen met hun gebeden hun bloemen offeren.

Groot vertrouwen heeft Z.H. in de gebeden van deze; wier Engelen in de hemel, immer het aangezicht zien van Mijn Vader.

Wij weten hoe Onze Verlosser de kinderen bijzonder liefhad, en hoe deze kinderen de arm der Goddelijke Gerechtigheid kunnen ontwapenen. „Vraagt en gij zult verkrijgen".

Moge God daarom vooral door de voorbede der kinderen de harten der mensen tot vrede brengen.

De Paus vraagt ten slotte aan de Kardinaal deze zijn wens, onder de aandacht der katholieke wereld te brengen en sluit met zijn Apostolische Zegen.

Het is beter zich aan ondankbaarheid bloot te stellen dan ongelukkigen aan hun lot over te laten.

Gods vertrouwen, een goed geweten en geduld zijn de drie beste geneesmiddelen voor de meeste kwalen.

Wie niet deugt, verdenkt licht zijns gelijken; duizeligen denken dat alles draait.

Het is maar een klein ding, **het menselijk oog**, en toch kan er een wereld van lijden in liggen opgesloten.

Menig kind gaan de ogen pas open, als de ouders de hunne sluiten.